

НАРОДНА ДУМКА

Стаття 5 Конституції України: Єдиним джерелом влади в Україні є народ

Аналітично-інформаційна газета № 24 (49) 30 вересня 2017 року

РАЗОМ – МИ СИЛА

Секрет успіху полягає в ставленні до роботи

Татарбунарський район — насправді унікальне місце. Чорне море, Тузлівські лимани, міжнародна автомобільна траса Одеса — Рені — Бухарест, родючі землі — є геть усе, аби люди жили достойно, заможньо і радісно. Є чимало прикладів, які свідчать про успіх тих, хто з душею працює на цій землі.

Але поки що, на жаль, не в меншій мірі можна констатувати й те, що безпорадність, бездарність і непрофесіоналізм в управлінні багатьма сферами просто не дають нормально жити людям. Чому одні хочуть і вміють працювати, а інші відверто заважають розвитку громад? З цим запитанням «Народна думка» звернулася до Надії Ткаченко, відомої в Татарбунарському районі і за його межами успішного підприємця, активного громадського діяча.

— *Надія Максимівна, ви є директором бази відпочинку «Фазан», що розташована на знаменитому морському курорті «Катранка» в Татарбунарському районі саме на території Лиманської ОТГ. Ваша база не потребує реклами, бо навіть попит на її послуги перевищує пропозицію. Поділіть секретом успіху?*

— Ви знаєте, я цим «секретом» ділюся з усіма останніх 6 років, з того часу, як ми придбали цю базу далеко не в кращому стані. Особливо намагаюся вкладати ці «секрети» у вуха місцевих влади і чиновників різного рівня. Маю, як кажуть, гучний голос, але, все ж, мене не чувають. І нібито кажу прості речі і простими словами, але багатьом неначе ведмідь на вухо наступив.

6 років тому наша база мала зовсім невтішний вигляд. А зараз — ми нею пишаємось, бо рівень і якість наших послуг неодноразово було оцінено також і на міжнародному рівні нашими закордонними

Артем ЛЕВЧЕНКО — достойний кандидат на посаду голови Лиманської ОТГ

29 жовтня цього року виборці Лиманської об'єднаної територіальної громади Татарбунарського району, до якої входять села Лиман, Трапівка, Новоселиця та Зарічне, обиратимуть голову Лиманської ОТГ. Ми запитали у людей, як вони ставляться до цих виборів, і чи є у них достойний кандидат. Відповідь була у стилі одеського гумору: «Були би вибори, а кандидат знайдеться!» А вже після цього цілком серйозно: «Вже пересіяли усіх кандидатів. Тож наш вибір — Артем Левченко». А це вже варто уваги, бо як каже народна мудрість: «Народ скаже, як зав'яже». Тому для початку, як годиться, «Народна думка» вирішила поспілкуватися з народом, а вже потім з його кандидатом.

відвідувачами. Запитаєте, що змінилося за цей час? Скажу — ставлення до своєї роботи нових власників. Все дуже просто, ось і увесь «секрет».

Проблеми Лиманської ОТГ — перспективи є, а розвитку немає

— *Виходить, що ви вже досягли своєї мети як бізнесмен, даруйте, як бізнесвумен, й усім задоволені?*

— Ні, не задоволена. Бо зараз ми, як кажуть, уперлись у стелю, нам не дають рости далі. А потенціалу і реальної перспективи росту у нас чимало. Дійсно, ми самі і наші відвідувачі маємо неабияке задоволення від нашого «Фазану». Але ж за його межами картина різко змінюється, і не на краще. Там, де закінчується приватна власність, починається власність громади, ось тут, як кажуть: «Відчуйте різницю». Мені соромно від того, що неподалік від нашої території височіє бур'ян ледь не з людський зріст. Тож самій доводиться оперативно вирішувати питання як його скосяти. А для чого тоді треба місцева влада?

Та хіба тільки це? Де знаходиться і чи бачив хтось взагалі хоча б якийсь перспективний план ремонту наших доріг? Тільки не треба розказувати байки людям про те, що Київ не дає грошей. Це автомобільні дороги місцевого значення і, завдяки фінансовій децентралізації, на місцях вже з'явилося чимало додаткових коштів.

Хто нам може показати сьогодні реальний план розвитку громади, в якому будуть враховані інтереси народу і бізнесу, який наповнює бюджет цієї грома-

ди, де ці люди? Їх немає? Ні, вони є, бо обіймають, а точніше — дарма займають, посади у місцевій владі.

— *Отже, немає подальшого розвитку — бо немає співпраці місцевої влади і бізнесу?*

— Саме так, місцева влада живе своїм життям, окремо від інтересів громади. Все має починатися не з Києва, а звідси — знизу. І велика слава Богу, що не одна я так думаю. Багато моїх колег з сусідніх баз відпочинку, підприємців, та навіть людей інших професій підтримують мене в цьому. Тож аби не бути голослівними, ми прийняли між собою рішення по висуненню такого кандидата на посаду Лиманської ОТГ, якому би ми змогли довірити вирішення усіх нагальних проблем. І знаєте, спочатку аж стало трохи лячно, не так й багато виявилось у нас людей, що відповідають вимогам сучасності.

— *Ви хочете сказати, що маєте дефіцит кадрів?*

— Таки маємо, і схоже, що не тільки ми. Але все ж, ми взяли на себе таку відповідальність і звернулись до Артема Левченка з тим, що ми підтримуємо його кандидатуру на посаду голови Лиманської ОТГ. Але не просто його підтримуємо, а й даємо Артему Васильовичу наш передвиборчий наказ і програму дій, яку, на наш погляд, потрібно реалізувати для розвитку громади. І наше бажання полягає в тому, щоб гарно виглядали не тільки наші бази відпочинку, а й усе навколо, вся територія та власність громади.

І він, Артем Левченко, як молода компетентна людина, має бути публічним й ефективним менеджером місцевого самоврядування.

«Артем Левченко, як молода компетентна людина, має бути публічним й ефективним менеджером місцевого самоврядування».

На фото: Надія ТКАЧЕНКО,
директор бази відпочинку «Фазан»,
громадський діяч (Татарбунарський район)

НАКАЗ

кандидату на посаду голови Лиманської ОТГ

Враховуючи значну соціальну потребу, інтереси та побажання людей, ініціативна група з підтримки кандидата на посаду голови Лиманської ОТГ Артема ЛЕВЧЕНКА наказує йому:

- скласти реальний план розвитку громади на найближчий час;
- налагодити системну співпрацю місцевої влади та бізнесу;
- підібрати у свою команду професійних та досвідчених людей;
- бути публічним менеджером місцевого самоврядування, здатним вести конструктивний суспільний діалог як з владою, так і з людьми, бути ефективним посередником між ними. Щоденно пам'ятати у своїй роботі, що передусім – інтереси людей і громади;
- бути незалежним у своїй роботі від усіляких кланів та особистостей;
- розробити план взаємодії громади з курортною зоною та Національним природним парком «Тузловські лимани» – природоохоронною територією на території Татарбунарського району;
- збудувати свою роботу на посаді голови об'єднаної громади усвідомлюючи, що від успішної роботи його команди залежить подальша доля занятості населення громади.

На фото: Артем ЛЕВЧЕНКО
з сином Владиславом

Розмова з кандидатом

— Артем Васильович, ми знаємо, що до вас звернулася значна частина виборців Лиманської ОТГ, яка вас підтримує на виборах. Але окрім своєї підтримки люди висунули вам ще й передвиборчий наказ зі своїми вимогами та побажаннями. Вам не лячно від такої відповідальності, яка може лягти на ваші плечі?

— Знаєте, коли я беру на руки свого сина Владислава, до мене приходять відчуття, що я взяв на руки увесь білий світ. Бо моя сім'я — це і є моє життя, мій всесвіт. Так ось: чи можу я собі дозволити, аби це вислизнуло з моїх рук? Звичайно, що ні, бо я чоловік і батько, тому я відповідальний за долю своєї сім'ї. Але ми не живемо в якомусь окремому світі, ми живемо в тій країні, в якій ми народились. І якщо наша держава — Україна — потребує зараз нашої допомоги, то свідомі її громадяни не мають права уникати такої відповідальності і спробувати перекидати її на когось іншого.

Тому я не боюсь ставити собі такі завдання, Бог не обділив мене здоров'ям, і мої плечі витримують таке навантаження. Але — головне, і я хочу на цьому наголосити: я зможу з цим впоратися тільки за підтримки людей, у спільній роботі, взаємодії, погоджуючи і враховуючи інтереси кожного мешканця усієї громади.

— Ви молода людина, вам 32 роки, тож маєте вже певний досвід. Як ви його застосуєте в роботі на посаді голови ОТГ?

— Я закінчив Національний університет податкової служби України в м. Ірпінь за спеціальністю «Правоохоронна діяльність». Три роки попрацював лейтенантом податкової міліції у Рені, Болграді Одеської області та Київському районі Одеси. Протягом чотирьох років займався фермерством, а зараз — головний інженер ТОВ «Агро Дар».

Я знаю, що є багато людей, які зацікавлені в тому, щоб не сплачувати податки. Мушу їх засмутити, бо працюючи в податковій службі у відділі підакцизних товарів та ПДВ, знаю усі тіньові схеми таких ділків. З ними ми успішно боролися, і цей досвід та власний досвід підприємництва буде мною застосований на благо громади. І зі своєю командою, не зволікаючи, ми проведемо необхідні ревізії попередньої фінансової діяльності сільради. Я впевнений в тому, що в результаті цього культура сплати податків серед населення значно зросте, і бюджет Лиманської ОТГ почне значно зростати в своїй дохідній частині.

Це несправедливо, що малий і середній бізнес податки сплачує, а крупний — ні. І той хто їде, того і поганяють. Ми усунемо цю соціальну несправедливість.

— Територія Лиманської ОТГ — це, перш за все, курортна зона. Як бачите свою роботу на цій ділянці?

— Я знаю багатьох бізнесменів, які добросовісно виконують свій громадянський обов'язок в частині сплати податків. Але й тут, як і в сільському господарстві, є любителі «об'їжджати» закон — не сплачують орендну плату.

Нещодавно на зустрічі з виборцями до мене підійшов один шанований людиною підприємець і сказав: «Артеме, ти мене вибач, але я більше податків сплачувати не буду. Чому я повинен зі «шкуру лізти», а хтось відверто це ігнорує?» І ви знаєте, людина має право так говорити. Бо коли недобросовісні підприємці відверто не сплачують податки, а місцева влада ніяк на це не реагує, то для чого тоді потрібна така влада? За рахунок чого тоді виконувати усі соціальні зобов'язання перед громадою? Годі тоді скаржитись, що у нас чогось немає: доріг, води, світла, шкільних парт і таке інше.

Впровадження нових механізмів роботи

— Можливо у вас є нові механізми, за рахунок яких можна змінити цю ганебну практику. Чи думали ви над тим, як залучити спонсорів до розбудови громади, скажімо, за рахунок подальшого розвитку курортної зони?

— Не сприйміть мою відповідь за якусь зухвалість, але якби я не мав таких планів і механізмів їх реалізації, то я би свою кандидатуру не висунув на посаду голови Лиманської ОТГ. І знаєте, де я почерпнув інформацію і підказки щодо залучення потенційних інвесторів до нас? Від наших підприємців, бо вони найбільше зацікавлені в цьому. У них найбільша проблема в реалізації таких планів лише одна — бездіяльність місцевої влади, яка в силу своїх посадових обов'язків просто повинна робити певні речі, аби бізнес почував себе захищеним і мав підтримку.

Тому з нашими бізнесменами ми попередньо обговорили усі ці питання, і їх вирішення — абсолютно реальна річ. І для цього треба зовсім небагато — новій місцевій владі добросовісно працювати. Разом з нашим бізнесом ми впровадимо нові механізми взаємодії влади і бізнесу, і у вигравші будуть усі.

— В цій розмові ми не можемо обійти тему доріг. Чи побачать найближчим часом мешканці Лиманської ОТГ відремонтовані дороги у своїх селах?

— Відповідаючи на це запитання, я процитую усім відомий вислів: «Дороги — це життя». В ньому відповідь на більшість запитань, бо наявність нормальних доріг — це своєчасно надана медична допомога, можливість школярам безпечно дістатися до школи, забезпечення населення продуктами, економія часу та грошей та багато іншого. Чи може громада вплинути на покращення стану доріг? Так, може.

Можливо ще не всі знають, чи не зрозуміли зміни в законодавстві з цього питання, тому хочу пояснити наступне. Фінансова децентралізація вже дала місцевим бюджетам відчутне збільшення із його наповнення, й закон дозволяє громадам використовувати ці кошти на облаштування доріг. І в цьому випадку я знову хочу зазначити наступне: чим швидше ми введемо з тієї несплачені податки, орендну плату та інші обов'язкові платежі та збори, тим швидше ми отримаємо все те, про що ми тільки що з вами говорили.

Нещодавно відкрили дорогу в Приморське Кілійського району. Результат не забарився: потік відпочивальників відчутно зріс саме в тому напрямку. Так має бути і на наших курортах. Отже — навчимо сплачувати податки тих хто їх приховує, і зовсім скоро матимемо цілком реальний результат, і не колись, у далекому майбутньому, а відразу.

Про школу, курорти та щасливе майбутнє

— Ви згадали про школи, подекують, що ніби якусь мають з них закрити у вашій громаді?

— Децентралізація торкнулася й сфери освіти, держава шукає спосіб, аби максимально ефективно використовувати кошти бюджетів усіх рівнів. Створюють опорні школи, а разом з цим, дійсно, в багатьох селах, зачиняють збиткові заклади освіти. Але я хочу сказати своїм землякам, що після об'єднання громади ми зобов'язані зберегти свої школи і в Лимані і в Трапівці. Принаймні, я для цього буду робити все, що в моїх силах і навіть більше.

Зараз я їзду не тільки по наших селах, а також відвідую села інших районів Одеської області, де вивчаю досвід того, як в них люди зберігають школи, не зачиняють. І такі села за розміром і кількістю населення не більші ніж наші. І якщо люди в них змогли відстояти свої школи, то чому ми цього не зможемо? Наша сила — в нас самих, в громаді, в нашому бажанні забезпечити своїх людей усіма необхідними послугами.

Більше того, в мене у цьому питанні є своя особиста мотивація: разом зі своєю дружиною Наталкою ми хочемо аби наш син навчався у своєму рідному селі, і після навчання в інституті повернувся сюди — додому.

— А що би ви хотіли більше всього змінити на краще у своїй громаді?

— У мене дуже великий список, і якщо його пронумерувати за алфавітом, то, мабуть, не вистачить букв. Справа не тільки в тому, що я прийняв рішення балотуватися на посаду голови громади. Мене досить давно пригнічує і ображає як громадянина Україна одна річ: у нас склалася така стала тенденція, коли кожен черговий новообраний голова сільради, займає крісло, нічого не робить протягом усієї своєї каденції, а потім, як кажуть, відбув свій строк — і все, вільний. А цей час марно втрачений, перетворень на краще ніяких, а життя триває, і людям необхідні очевидні зміни вже зараз.

Я не хочу зустріти свою старість у занедбаному селі, без своїх дітей і онуків поруч. Скажу вам без всякого пафосу: це моя рідна земля, і я її люблю, як рідну матір. І нехай усі ми матимемо можливість їздити відпочивати та подорожувати за кордон, але повертатися звідти я хочу до себе додому. На рідну землю, де розташовані одні з кращих морських курортів Європи. Я хочу запрошувати сюди відпочивати іноземців, які будуть після цього повертатися до себе додому і казати: «А цього року я відпочивав на березі Чорного моря в Татарбунарському районі Одеської області».

Прийнявши рішення балотуватися на посаду голови Лиманської ОТГ, цей виклик я зробив собі сам. І саме тому я щиро і з вдячністю приймаю передвиборчий наказ своїх виборців, і задля його реалізації докладу максимум всього себе. Обіцяю, я — не підведу!

Андрій ОВЕРЧЕНКО

На фото: база відпочинку «Фазан»

На фото: краєвиди Тузловських лиманів

На фото: адмінкорпус бази відпочинку «Фазан»

Мрії, які здійснились завдяки природі та людям

Державний кордон – символ України: святий і непорушний

В останньому номері газети №23 (48) «Народна думка» писала про те, як 10 вересня цього року колишній очільник Одеської ОДА М. Саакашвілі, позбавлений громадянства України, втративши здоровий глузд, за підтримки кількох сотень людей, прорвав західний державний кордон України. Багатьох це обурило і насторожило: невже так просто можна перетнути наш кордон? Тож «Народна думка» вирішила на власні очі пересвідчитися як захищений державний кордон з Молдовою на території Одещини, і як люди живуть біля нього.

Новоолександрівка та Нові Бутори – погляд з середини

Новоолександрівка – найвіддаленіше село західної частини Великомихайлівського району. Та не зважаючи на це, його мешканці кажуть про себе так: «Ми найближче до Європи».

Разом з селом зі смачною назвою – Нові Бутори (нагадує бутерброд), в якому проживають етнічні молдовани, входить до складу Новоолександрівської сільської ради. В 1924-1940 рр. Новоолександрівка входила до складу Григоріопольського району Молдавської Автономної Радянської Соціалістичної Республіки (Українська РСР). З 1940 року у складі Гросулівського, а з 1945 року – Великомихайлівського району Одеської області.

На фото: землеупорядник Тетяна ШАПОВАЛЕНКО та секретар Віра ШАЕР

Мешкає тут 520 осіб, з яких працюючих близько 40. На жаль, в день нашого приїзду сільський голова Новоолександрівки Людмила Чебан знаходилась у відрядженні. Про цю самовіддану своїй роботі жінку знають далеко поза межами сільської ради. Бо саме завдяки її наполегливості та працьовитості село змінюється на краще прямо таки на очах.

Та на щастя відсутність сільського голови в повній мірі компенсували її колеги – секретар сільської ради Віра Шаєр та землеупорядник сільської ради Тетяна Шаповаленко. Ось про що ми поговорили з жінками.

Щасливі люди прикордонного села

– Ви живете фактично на самісінькому державному кордоні. Чи відчуваєте через це себе якимись особливими?

– Ми відчуваємо себе, перш за все, захищеними, справді. Завдячуємо передусім за це прикордонникам. Ви знаєте, наші охоронці кордону – це наша гордість. Окрім виконання своїх службових обов'язків безпосередньо на самому кордоні і пунктах пропуску, вони мають серед свого складу дільничних інспекторів. Ми щиро поважаємо і цінуємо цих людей. Ці дільничні знають усіх, хто живе у селі,

зустрічаються з людьми, проводять роз'яснювальну роботу. Своєю присутністю вони виконують фактично й функції поліції по збереженню правопорядку. Тож дисципліна серед населення по дотриманню дисципліни щодо умов перетину державного кордону та проживання в прикордонних населених пунктах – у нас на найвищому рівні.

– Від Новоолександрівки до райцентру більше 30 км, а за вашими городами вже територія іншої держави. Як забезпечується село усім необхідним?

– І з цим у нас жодних проблем немає. Промислові товари, продукти харчування, усе, що душа забажає – маємо в нашому магазині: торти, випічка, молочні продукти. Якщо є в чомусь потреба – замовляємо в магазині, доставляють вчасно, тож ми нічим не обділені.

– Але ж не хлібом єдиним...

– Так, душа вимагає передусім ще й духовної підтримки. Є у нас й свої місцеві таланти. А ще у нас проживають три дуже цікаві сім'ї, дві з яких мають по 10, а одна 7 дітей. Вони є віруючими християнами-баптистами, та кожен з нас, хто вірить в Бога, теж є віруючим. Так ось, ці сім'ї – наша визначна пам'ятка, місцева «родзинка». У сільському клубі вони влаштували справжній концерт – «Що таке щастя». Батьки разом зі своїми дітьми так славлять Бога, адже Він у нас один! Байджих до цих заходів немає. А ще – вони є одними з найактивніших учасників у соціальному житті села. Ці дітки відмінники, батьки возять їх за 30 км у районний центр – Велику Михайлівку на навчання у музичну школу.

– Як село заробляє гроші до свого бюджету?

– Нас годує земля. Сільська рада має 3 тис. га, з яких тільки 168 га знаходяться в межах села. Отже абсолютна більшість землі використовується у сільському господарстві. Ті, хто працює у ньому – сплачують податок за оренду землі, а ставки такі:

На фото: Новоолександрівська школа I-II ст.

юридичні особи, ФОПи – 8% від грошової оцінки землі в оцінці 2014 року – поза межами населеного пункту, й 4,5% – в межах села. І, звичайно, домашнє господарство – це наша підпора.

Село освітлене, охайне, дбаємо про дороги, є дитячий майданчик, водогін, криниці, артезіанські свердловини. У нас своя школа I-II ст., в якій навчається 63 учні, а ще – 48 дошкільнят, є і дошкільні групи. В селі народжуваність збільшилась, маємо цього року аж 8 новонароджених діточок!

– Але все ж, напевне, в місто хотілося б переїхати, скажімо, в Одесу?

– Можливо ми вас здивуємо своєю відповіддю, але скажемо – ні, не хочеться, немає у нас такого бажання. В Одесі, яка давно вже вщент переповнена людьми, як кажуть, тільки нас ще не вистачало. Якщо не маєш своєї квартири, то й робити нічого в місті. Працювати з ранку до вечора аби тільки ледве-ледве сплачувати за житло – що ж це за життя?

В селі теж не легко, але ми маємо справжню свободу. Можеш будь-коли вийти на власне подвір'я, за яким просто безмежний простір свіжого повітря, і природа у всій красі натуральності. А в місті цього немає.

– На вашу думку, у села є найближчі перспективи розвитку?

– Перспективи у села є, і вони цілком очевидні. Так, зараз вони ще досить мізерні, але все ж є. Головна запорука найближчої перспективи полягає в тому, що в село, хоча й потрохи, але все ж повертаються люди.

Безпека кордону – могутність держави

«Безпека кордону – могутність держави» – саме таке гасло розміщене на адмінбудівлі прикордонної служби в прикордонному селі Велика Комарівка Великомихайлівського району, що знаходиться за 10 км від села Новоолександрівка. Відколи у 2014 році Росія напала на Україну, ця теза стала надзвичайно актуальною. До того ж, ми маємо кордон з частиною Молдови – невизнаним Придністров'ям (ПМР – Придністровська Молдавська Республіка), яке по суті, підпорядковане країні-агресору – Російській Федерації. Через те в Україні з'явилася ще одна, нова, реальна загроза незаконного проникнення з цього боку кого завгодно: терористів, сепаратистів, та й навіть регулярних військ РФ, частини якої у складі 14-ї армії розташовані на території ПМР.

На фото: нова дорога територією України

Проблема полягає ще й в тому, що всі офіційні перемовини Україна веде виключно з Молдовою, а практичні дії здійснює з представниками так званого Придністров'я. Отже, потрібна чітка демаркація кордонів (лат. *demarcatio* – розмежування) – проведення лінії державного кордону на місцевості з позначенням його спеціальними прикордонними знаками згідно з договорами про делімітацію кордонів і доданими до них картами та описами.

Коли здійснили демаркацію на території Великомихайлівського району, виявилось, що ділянка дороги довжиною 900 м проходить саме через територію Придністров'я. І якщо до недавнього часу кордон був майже умовним, то зараз в будь-яку мить наших громадян можуть затримати прикордонники ПМР за те, що вони знаходяться без відповідних на те документів на їх території. В такому випадку усі подальші дії по звільненню, поверненню наших співвітчизників до України стають дуже проблематичними.

Вихід з ситуації один – прокладання нової дороги територією України. Першими забили на сполох цього року прикордонники Великокомарівського підрозділу прикордонної служби. Саме завдяки їх старанням, численним зверненням до органів місцевої та державної влади, вже в липні почалося будівництво нової дороги довжиною 3,7 км. А через рекордні 2 місяці по цій дорозі відкрили автомобільний рух. Остаточне завершення будівництва об'єкту планується у цьому році.

Зі слів селян та прикордонників за останній рік, відколи Велика Комарівка увійшла в об'єднану територіальну громаду з Великою Михайлівкою, в ньому відбулися колосальні зміни. Очевидно, що це тільки початок нового життя села. І це нова сторінка оновленої прикордонної служби України.

Владислав ОЗАРІНСЬКИЙ

Закон, предоставляющий равные возможности

Долго длились споры вокруг Закона Украины «Об образовании», принятого Верховной Радой Украины 5 сентября 2017 года и вызвавшего международный скандал. Но в итоге никто от планов не отказался, и Президент Украины подписал документ.

Главная реформа

Что же получат украинцы от реализации таких шумевших планов, и стоило ли оно того? Специалисты утверждают, что да, так как принятие этого закона позволит провести глубокую всеобъемлющую образовательную реформу, которая повысит качество образования и конкурентоспособность молодого поколения на рынке труда. Он обеспечит реальные шаги по включению Украины в европейское образовательное пространство.

Видимо, и глава государства уверен в этом, так как подписал закон, не смотря на существенное внешнее давление представителей других государств. Его мнение было непоколебимым, и он объяснил свою позицию по этому вопросу четко и лаконично.

— Это — одна из главных реформ, потому что ни от какой другой реформы будущее страны не зависит так, как от образовательной, — убежден Петр Порошенко.

По мнению главы государства, закон повышает роль государственного украинского языка в образовательном процессе. Он обеспечивает равные возможности для всех, потому что гарантирует каждому выпускнику высокий уровень владения языком, необходимый для успешной карьеры в Украине.

А в ответ на прозвучавшее мнение об ограничении обучения на их родном языке определенных этнических групп, президент подчеркнул важность неукоснительного соблюдения при получении образования гуманитарных прав национальных меньшинств, проживающих на территории Украины.

— Украина демонстрировала и будет в дальнейшем демонстрировать такое отношение к правам национальных меньшинств, которое соответствует нашим международным обязательствам, находится в гармонии с европейскими стандартами и является образцом для соседних стран, — отметил Петр Порошенко.

Президент также обратился в Министерство иностранных дел и Министерство образования с просьбой провести необходимые консультации с европейскими партнерами, в том числе с Советом Европы.

Бюджет роста

Поддержку сфере образования демонстрирует и главный финансовый документ страны. Проект бюджета на 2018 год — это значительный шаг вперед во всех сферах, от школы к науке, однако в нем еще нужно учесть повышение заработной платы преподавателей вузов на 1 тарифный разряд. Об этом заявила министр образования и науки Украины Лилия Гриневич во время заседания Комитета ВРУ по вопросам науки и образования.

По мнению министра, проект бюджета на 2018 год — это бюджет роста.

— В частности, в нем заложены все необходимые расходы на реализацию реформы «Новая украинская школа», на 25% повысится заработная плата учителей. Да, мы продвинем всех учителей на 1 разряд по тарифной сетке, а также предусмотрели средства на надбавку за престижность. Она может достигать до 30% для тех педагогов, которые в пределах реформы

получают большую нагрузку. Речь идет об учителях начальной школы, которые примут первый класс «Новой украинской школы». Также это касается учителей украинского языка, которые учат детей из национальных меньшинств — они получают большую нагрузку для подготовки детей к обучению большого количества предметов на украинском, — рассказала министр.

Министр сказала, что продвигая по тарифной сетке учителей, мы не можем оставить в том же статусе, что и в этом году, преподавателей вузов.

— С 2017 года мы подняли зарплату учителей на 2 тарифных разряда — так мы закрыли дыру, существовавшую между тарифными разрядами, по которым оплачивались учителя и преподаватели вузов. Будет правильно, если в следующем году мы вместе с зарплатой учителям поднимем и оплату преподавателям. Для этого нам нужны дополнительные 400 млн. грн., — детализировала Лилия Гриневич.

Больной вопрос ПТУ решен

Дало ответ Министерство образования и науки Украины и по поводу не один раз поднимающегося вопроса существования ПТУ. Так, министерство готово передать местным органам полномочия по управлению профессионально-техническими учреждениями, но имущество и земельные участки будут передаваться только с гарантиями того, что они не будут репродуцированы, приватизированы или сданы в долгосрочную аренду.

— Как известно, мы передали финансирование профессионально-технического образования на местный уровень. Сейчас некоторые местные органы жалуются, что вместе с финансовыми полномочиями они не получили полномочия по управлению своими заведениями, — сказала министр образования. — На это я могу ответить, что уже в ближайшее время будет принято постановление КМУ, передающего на места эти полномочия. Однако, хочу отметить, что имущество ПТУ мы передаем при двух условиях. Первое, должна быть подготовлена соответствующая документация, необходимая для этого процесса. Второе, мы будем передавать помещения и землю ПТУ только если в решении местного совета будет прописана гарантия того, что имущество и земля не будут подвержены репродуцированию, не будут приватизированы или сданы в долгосрочную аренду. Мы уже имели опыт с поучительной приватизацией детских садов в 1990-е. В результате сегодня мы страдаем от недостатка помещений. Мы не имеем права повторять эти ошибки снова.

К тому же, на данный момент полностью урегулирован вопрос с финансированием профессионального образования.

— В 2016 году была совершена ошибка с передачей профессионального образования на города областного значения, — уточнила Лилия Гриневич. — В 2017 году мы исправили эту проблему и перенесли финансирование на уровень области и городов-областных центров, имеющих финансовые возможности для содержания этих учреждений. Кроме этого, мы поддержали профессиональное образование субвенцией на получение среднего образования, гарантированного государством, — 2 млрд грн., и определили 19 профессий, которые финансируются из центрального бюджета.

В течение двух лет на модернизацию профессионального образования и поддержку остродефицитных профессий выделено 100 млн. грн., сообщает министерство образования.

Юлиана БОГДАНОВИЧ

ЖИЗНЬ ОБЛАСТИ

Путь в «Книгоманию»

В 1989 году, после окончания Одесского культпросветучилища, в Арцизскую библиотеку №1 пришла работать Елена МАРЦЕНЮК. Ее первый учитель и наставник Раиса Чефарличева во всем помогала, учила и подсказывала.

Елена закончила Николаевский филиал Киевского национального университета культуры и искусств (бывш. КГИК им. А. Корнейчука). Работает в библиотеке 28 лет. Заведующей библиотекой стала в 2014 году.

— Как я стала библиотекарем? — спрашивает Елена и рассказывает. — Была читателем библиотеки-филиала №1, которая тогда была еще на заводе ЖБИ, по совету заведующей библиотекой Т. Гоцкой поступила в Одесское культпросветучилище и не пожалела. Это оказалась профессия для меня.

На сегодняшний день библиотека обслуживает более двух тысяч читателей. Рядом с библиотекой находится школа-гимназия №1 и ДДУ №5 «Росинка».

Учащиеся школы, дошкольники, взрослое население микрорайона являются читателями этой би-

блиотеки и пользуются услугами интернет-центра. В библиотеке всегда можно получить интересующую информацию, совет и просто отдохнуть.

С 2015 года Елена Васильевна творчески работает с библиотекарем Анастасией Пленсак.

В читальном зале проводятся мероприятия, которые интересны читателям. Их темы всегда актуальны: час интересных сообщений, День памяти, встречи с людьми разных профессий, литературные конкурсы, путешествия по книгам, бенефис читателей, презентации книг, флэш-моб, литературно-музыкальные вечера и многое другое.

Общение с людьми доставляет Елене удовольствие, она любит находить новые, современные формы библиотечной работы. Со своими читателями участву-

На фото: Елена МАРЦЕНЮК с учениками

ет в районных, областных конкурсах, акциях «Мрії про Україну. Дитячий погляд», «Найкращий читач», «Книгомания» и занимает призовые места.

Валерий КОПТЕЛЕЦ